

Освѣнъ това, техническитѣ познания въ по-ранната дѣтска възраст, едва ли ще бждатъ достъпни и едва ли ще могатъ се оползотвори. Върху този въпросъ се говори и въ отдѣла за гимназиитѣ.

Меншеството, което съгласно съ проекта — смѣта, че отъ отъ сегашнитѣ прогимназии, четверокласни и петокласни училища много малко ученици идватъ въ гимназията: повечето се прѣскаатъ изъ обществото; безъ да сж подготвени колко—годѣ за нѣкаква практическа дѣятелность. Чрѣзъ главнитѣ училища, покрай общото образование, ще се дадатъ и практически познания, които ги приближаватъ къмъ живота въ който ще влѣзатъ слѣдъ училището. Меншеството признава, че ще се нанесе врѣда на срѣдното образование. Обаче, тая врѣда ще бжде за по-малко хора, тъй като малко идатъ въ гимназията, а ще даде повече хора и по подготвени за практическия животъ. Така сж запазени интереситѣ на болшинството отъ населението, когато запазванието сегашнитѣ класни училища, запазва интереситѣ на меншеството.

За да не пострада чувствително срѣдното образование, прѣдлага се щото въ всѣки окръгъ да има най-малко двѣ прогимназии. Отварянето на главнитѣ училища трѣбва да става постепенно, като се приготвя необходимия персоналъ и срѣдства.

Глава V. За да се поддържа дѣятелността въ допълнителнитѣ училища и да не сжществуватъ само по име, както става сега на много мѣста, добрѣ би било да се дава на учителитѣ, които водятъ занятията, нѣкакво възнаграждение (чл. 44).

Глава VI. Да се задължаватъ лѣкаритѣ, кога посѣщаватъ училищата да внасятъ своитѣ забѣлѣжки и въ ревизионитѣ книги на училищата (чл. 44).

Глава VII. Да се изхвърли държавния изпитъ за учителитѣ свършили педагогически училища, защото знанията имъ, практически и теоретически, сж провѣрени въ надлежното училище, което само слѣдъ това ги е пустило въ обществото. Тази училищна ка е по правилна и по-вѣрна. Гимназиститѣ и други учители опѣн да се подхвъргатъ на изпитъ върху най-необходимитѣ педагогически познания, защото по никой начинъ не е възможно да иматъ тѣ такива педаг. познания, каквито иматъ педагогиститѣ и които могатъ се доби само въ тия училища, а не и въ гимназиитѣ (чл. 47)—духовнитѣ или земледѣлчески училища.—

Заплатитѣ на народнитѣ учители да се уредятъ така: V степенъ 1500, IV ст. 1700, III ст. 2000 л. II ст. 2200; I—2400 л. Съвѣтътъ мисли, че заплатата въ пѣрвитѣ години, на учителството, като по-сносно, избавя учителитѣ отъ много неприятности и неудобства въ живота, прѣдпазва ги отъ дългове, особено ако сж сѣмейни. Освѣнъ това не е въ щета на съкро-